

ВОДА – ВЕЧНО КРУЖЕЊЕ

Кажу да је вода основа живота. Тако нас уче и ми им верујемо. Видимо да без ње ништа друго не би постојало. Сваке године, када обележавамо Светски дан вода, поновимо да је за раст и развој целе планете неопходна вода. То је наша истина, оно што нас покреће. А природа је увек у покрету.

Снежне пахуљице и брда снега на планинама, зими, одушеве нас и доносе тако потребну воду, коју трошимо у току целе године. Топло лето, без дашка ветра, понекад, промени се брзо када наиђе тмурни облак, носећи пуно кише. Цвеће брже цвета, ливаде се зелене, потоци постану бујице и тако из дана у дан, из године у годину, вековима вода кружи. Како настаје киша, како настаје снег, разне временске непогоде, град, урагани, цунами... све су то, с друге стране, питања која нас муче. Онда се трудимо да схватимо - како то да то кружење воде доноси и муку са којом се људи у свету сусрећу свакодневно. Они пате, док се други, у пустињама, моле за кишу.

Некада су људи мислили да киша може да се дозове. За наше поднебље биле су карактеристичне додоле, које су предано кружиле и весело у врелим летњим данима дозивале кишу, да би њиве биле плодне и родне, да би деца весело скакала по барицама. То је био устаљен обред и сви су се томе радовали. Тада нису знали да је за све одговорна атмосфера... У уџбенику лепо пише: приликом испаравања, вода из течног агрегатног стања прелази у гасовито, па ће услед велике топлоте пасти киша, а насупрот томе када је хладно, вода ће се претворити у кристале ... када ћемо весело чекати и радовати се првом снегу. То се подразумева.

Вода не може да стане. Она је увек ту и чини више од половине наше планете. Али шта ће бити са нама, сада када је воде за пиће све мање, велико јепитање. О томе дискутују некиважни људи у свету и код нас, а ми верујемо да неко решење мора да се нађе, јер је без воде немогуће живети. Нећемо је дозивати као додоле, али морамо да поштујемо и себе и друге и боримо се за опстанак. Тако се и ми, у вечитом кругу живота, можемо уписати на листу оних који су учинили нешто добро за своју планету.

Катарина Петровић

ОШ „Миодраг Миловановић Луне“ Каран

7. разред